

ВХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

Телеф. Редакції: 29-41.
Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАШ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

Чехословаччина під вражінням марсельського атентату.

Прага, жовтень 1934.

Перша вістка про марсельський атентат прийшла до Праги вже в півтори години після атентату і дискусією рознеслася по всіх усядах, бо зараз такі події до загального відомства всі чехословацькі радіостанції. Уже перше вражіння про саме виконання атентату було величезне, а поглибили його ще подробиці наслідків атентату, себто про смерть короля Олександра і міністра Барту. Прага заметушилася. Вулиці повні народу, що миттю розкопало всі надзвичайні видання часописів. На деяких місцях цілі юрби стоять мовчазно і слухають щораз то нових вісток, що їх голосить радіо. Те саме по каварнях і ресторанах. Театри і деякі кіна переривають свої вистави, музики по домівках перестають грати, а з радіо-голосників разораз лунають нові подробиці жахливої події і переплітаються зі сумними згуками похоронних маршів. На деяких томах появляються вже перші жалібні прапори, як зовнішній знак загального смутку. Але найкраще і найрізкіше виявляється перше вражіння марсельського атентату в голоді чехословацької преси. Уже самі наголовки статей вказують, як глибоко і болісно відчув чехословацький народ обидві втрати. З голосів преси пробивається не лише глибокий біль, але і занепокоєння, чи ця подія не відбється на далішому майбутньому найтіснішого союзника Чехословаччини Югославії та на тому політичному длі, яке з таким зусиллям будував міністер Барту, прихильник тісного союзу Франції з Чехословаччиною. Читачи теж ті голоси чехословацької преси не слід забувати, що сутні інтереси Чехословаччини зв'язані з Францією і її політ. напрямними.

Вся чехословацька преса однозвучно підкреслює, що патос кривавого вчинку в Марселі не вичерпується лише особистою долею тамошніх жертв, але що та подія не може не мати наслідків і для загальної європейської політики. І так „Ділове Новини“ пишуть: „В моменті, коли довголітня й важка праця над консолідацією неперемінних відносин в Європі наближалася вже до щасливого кінця, в часі, коли у всіх росав надія, що вже ось-ось розійдуться явкі чорні хмари, що нависли на європейським овиді і згаси їх вирине нове світло ковачого завтра, в таку саме пору гинуть від злочинної руки два великі мужі-творці нової Європи. Кілька стрілів сліпої мести вистарчило, щоб вбити ці надії, і щоб в основних потрактах так тяжко твореним ділом європейської пацифікації. Смерть міністра Барту є так само тяжким ударом для європейських конструктивних сил, як смерть короля Олександра сильним потрясінням південного сходу нашого континенту. Ніхто з нас нині ще не може сказати, які наслідки може мати та велика патія, що розпростерла свої крила над долею народів. Віримо, що цей злочин порушить всіх до глибини і що люди на всіх відповідальних становищах Європи, поглинувши просто в вічі страхіття і безладдя, відповідать на його страшне мемен-то єдиною відповіддю: напругою всіх сил для вдержання мира“

Очевидно, ми — українці — інакше дивимось на вартість консолідаційних заходів п. Барту і в успіхах його політики бачили зовсім інші виходи для європейської будучини. А проте цікаво, як стрівожилась чехо-слов. преса, прилюдно оціняючи: не характеристичний показник загальних європейських настроїв, що в усьому бачать небезпеку війни.

Подібно пише і „Право Ліду“: „Жертвою злочини впади два мужі визначного політичного значіння сучасної Європи. В подорожжя короля Олександра до Франції йшло не лише про підкреслення щирої приязни між Югославією і Францією, але про те, щоб навести биті шляхи для певного закріплення європейського мира. Подорожжя Олександра до Парижа йшла пілком по лінії загальної французької закордонної політики. І тому в тим більшим жалем відчуваємо, що другою жертвою марсельського атентату впад мін. Барту. Тяжко нині сказати — пише далі „Право Ліду“, які наслідки може мати атентат взагалі, а для Югославії зокрема. Він певне відбється на внутрішніх відносинах Югославії, яка не вважаючи на диктаторський режим короля, не в ще нині достатньо сконсолідована. Також і сусіди Югославії не в ніякою зарукою мира і не-

вмішування у внутрішні її відносини. І коли ще до цього нашого остраху додамо ще дальші сумніви, які випливають з трагічної смерті великого французького державного діяча мін. Барту, якого працю злочинний вчинок перервав якраз в найкритичніший моменті, то будемо мати перед очима всю небезпеку марсельського атентату. Так отже не лише чисто людське співчуття над смертю двох визначних людей, але також страх за майбутнє обхоплює нас нині. Марсельський атентат це новий доказ, в якій дині добі живемо і які страшні несподіванки може нам принести людина хвилиною“.

Такі самі думки занепокоєння висловлюють „Векков“ і „Прагер Тагблат“. Особливо цей останній звертає увагу на те, що марсельський атентат може мати тяжкі наслідки для Югославії. Так як король Олександр так і міністер Барту представляли своїми індивідуальностями не лише програму, але і суму традицій та досвіду, які не так легко можна переносити на інші індивідуальності. Франція легко перенесе — каже „Прагер Тагблат“ — цей удар, ніж Югославія. Демократія республіканської Франції розпоряджає все ще цілим рядом випробованих політи-

Обов'язком кожного читача „Діла“

в місяці жовтні не тільки вирівняти залогості за „Діло“, але й приєднати нашому органі хоч одного нового передплатника.

нів, які можуть заступити політика з такими жкими напрямними, якими керувався Барту. Але смерть короля Олександра візується в шкідливо Югославії, бо там державний режим останні літ був тісно зв'язаний з особою короля і його втрату Югославія може відчувати дуже важко і в усіх проявах її державного життя.

„Чеське Слово“, орган, що стоїть близько до особи мін. Бенеша, називає марсельський атентат подією нещастям, яке Чехословаччина відчуває так, непацерб воно торкнулося її самої. „Чеське Слово“ вважає марсельський атентат небезпечним для європейської ситуації і з тривогою закликає, які він може мати міжнародні наслідки.

Вся решта чехословацької преси пише менше в такому самому тоні загального потрясіння умів і занепокоєння, з якого видно, що страді Європа подобає війні на бочку пороку, а яка доступ із горючим смолоснипом надзвичайно-легкий

М-н.

Скільки осадників на Волині?

„Курер Варшавські“ повідомляє, що від березня 1921 р. до січня ц. р. повстало на Волині 3.550 військових козоній з 55.726 га землі, 16.576 самостійних парцель на 124.251 га, 51.135 господарств, яким доповнено наділи землі 100.412 га, та 3.419 увласнень на 23.058 га.

„Увласнені — пише „Курер Варшавські“ — це польські козоністи, які прибули тут за ро-

сійських часів, коли полякам не вільно було купувати землі, які тому брали землю в аренту. Їх увласнення причинилося сильно до скрелення польського елементу на Волині. До них причинилося незмірно військове осадництво“.

Чи Ви вже зложили книжки або латок на купці доброї книжки для наших братів на заході?

Чехи переслідують словаків.

Чехословацький уряд стосує екстермінаційну політику не тільки супроти українців, але й супроти своїх ближчих побратимів словаків. Недавно припинила центральна влада словацький щоденник „Народні Новини“, що виходить у Свати Мартін. Є це новий доказ систематичного гноблення всякої самостійної політичної думки на Словаччині. Пітсбурська умова гарантувала також словакам широку автономію, од-

наче чехи ніколи її не виконали. А тимчасом словацький народ не вирікся своїх прав і безпачинно бореться за свої нац. ідеали. Вже вчорашності, що відбулися недавно в Нірпі з приводу 1000-ліття введення християнської віри на словацькій землі, були одночасно великою національною маніфестацією. Тому чеська влада арештувала багато словацьких діячів і загострила місцеву цензуру.

Економічний огляд.

Українська хроніка.

ТРИНАЦЯТИЛІТТЯ УКРАЇНСЬКОГО КООПЕРАТИВНОГО МОЛОЧАРСТВА.

На ювілей нашого молочарського промислу звернула увагу не тільки українська преса, але теж польська. Появились довші чи коротші згадки про нього також у варшавській пресі. Орган Маслосоюзу „Кооперативне Молочарство“ в числі за жовтень помістив дві статті, присвячені ювілейному святу. Першу п. н. „Тринадцять літ тому“ написав дир. А. Палій (як легко здогадатися з букв А. П.), другу неструджений статистик української кооперації п. Андрій Жук.

У передовиці дир. Палія находимо ось-такі зясування завдань сучасного проводу нашої молочарської організації:

Ми змагаємо до об'єднання всього нашого хліборобства в українських кооперативних молочарнях. Ми стремимо дорогою фахового вишколу і технічного устаткування молочарень до найвищої якості продукції, на рівні з другими народами, що в цьому напрямі придбали найкращі осяги. Ми хочемо дати хліборобові найвищу освіту за його продукт — за набіл, та причинитися до народнього добробуту взагалі. Ось це наші завдання“.

Стаття кінчиться: „Хоч як важка наша діяльність, хоч як лютею госп. криза, то задивлені в світаї приміри і повні віри в побіду справжніх кооп. засад, йтимемо твердо до наміченої мети“.

Польська хроніка.

КОМПЕНЗАЦІЙНИЙ ДОГОВІР ПОЛЬЩІ З НІМЕЧЧИНОЮ.

На днях покінчилися переговори між Польщею і Німеччиною, які дотичили розширення товарного обміну обох цих держав. Фактично було це продовжування хліборобських розмов з весни ц. р.

З уваги на відому трансферову політику Німеччини (строга регламентація девізівного обороту) засадничою точкою переговорів був роз-

рахунок. Польщі йшло про те, щоб не заморожити своїх претензій за вивезені яблук, масло, гуси й інші продукти. І справу наладили з той спосіб, що польський імпортер за спровадження в Німеччини товари платитиме Поль. Таву Компензаційної торгівлі і та виплачуватиме з тих же фондів належність польським експортерам за товари, вивезені до Німеччини.

Але треба заважити, що договір цей дотичить тільки деяких артикулів, які містяться у признаних контингентах. Та не вважаючи з те польська преса признає йому зовсім значіння. „Наше хліборобство — пише Гестор у „Діло Поль“ — можемо льокувати в Німеччині зякі — і дуже підставові — продукти. І тому при всіх застереженнях треба визнати цей договір „практичним“. Дав реальні хоч невеликі можливості. В сьогоднішніх часах треба їх ретельно використати“.

ЗМІНИ В ДІЯЛЬНОСТІ „АКЦЕПАЦІЙНОГО БАНКУ“.

Ми вже писали про те, що польський уряд опрацьовує новий план відновлення хліборобів, який має мати значно глибше значіння, ніж уся дотеперішня акція. Зревідована буде ця дотеперішня діяльність Акц. Банку.

Перш-за-все дотеперішні договори при помочі того банку будуть достосовані до новітніх умов нових розпорядків. Відтак і уваги на свого роду примус, якому підлягають обі сторони (донизик і віритель) дотримуватися умови, компетенція Банку буде поширена. Як видно для примусу не передбачені карні санкції, а тільки деякі ригори цивільного характеру. Справність ділення Акц. Банку має бути сильно піднесена, в чому помічні будуть дотеперішні досвіди.

КОНТРОЛЯ ГОСПОДАРКИ КООПЕРАТИВ.

В усіх кооперативах будуть переводити щонайменше раз у рік дуже докладну контрольно-книговодства і загальної господарки. В кооперативах, які не будуть приморюватися до правил і розпорядків, дирекція буде покарана грошовою гривною до 500 злот.

Оказійна продаж — флякелі на біллі 0'65, каталіна 1'80, штрунги і бархани за безцін купити у **БЛАВАТНОМУ БАЗАРІ** ГЯЦЕЛЬМАН. — Львів, вулиця Ботіні ч. 12.

ГОСПОДАРСЬКІ НОВИНИ З ОСТАННЬОГО ТИЖНЯ.

Польський уряд займається тепер дуже важким бюджетом, а саме тим, як покрити його великий дефіцит. Плянує він різні заходи до збору грошей й ощадності. Виключає у своїх економічних маніпулюваннях грошем — Посвідки для осіб, які стараються про право бізнесу, мають видавати громадські уряди на спеціальних друках. Таке оголосило тепер міністерство справ. — Появилась чутка, що Рівніччя Пам'яті будуть об'єднані з Пром.-Торг. Палагами. — Між скарбу повідомлено скарбоні уряди, що заклад, який дає данину треба відрозділювати від доходу підприємства при обчислюванні податку. — До Варшави приїхали відповідники двох великих англійських пром. підприємств і ведуть технічні та фінансові розмови з управою польс. залізниць щодо електрифікації варшавського вузла. — 10 ч. м. почала працювати в Хожові при фабриці Азотових Солевок фабрика супертомасини, знаменитого виробу. Виробляють супертомасину з фосфоритів, спроважуваних з Уралю. Це перша така фабрика в Польщі. Дава вона працює 50 робітникам.

Світова хроніка.

ДАЛЬША МАНІПУЛЯЦІЯ ЧИ СПЕКУЛЯЦІЯ? — АНГЛІЙСЬКИЙ ФУНТ І ЙОГО КУРС.

Фінансисти ломлять собі голову над тим, що властиво вплинуло на нову плазмість курсу фунта штерлінгів і то з постійною зниклою тенденцією. Об'єктивні господарські обставини в Англії не можна вважати спричинником того. Отже що: маніпуляція чи наслідки спекуляції біржовиків. Думки є поділені. Дехто каже, що після каїття Рузвельта за помилкову політику цін (підтримання їх) Англія мусить об'єктувати курс фунта, щоб захвати конкурентність після спадку американських цін. Якби ці ціни йшли в гору, девальвація долара не мала б більшого впливу на торгівлю В. Британії. Тепер, коли ціни залишені вільній грі подачі і провенту — ситуація змінилась. Інші кажуть, що так спекулянти діляють після заяви Чемберлена, що Англія не зацікавлена в тому, щоб вилізти довілність рухів фунта. З того, що валютний англ. фонд не інтервеніює, здогадується, що уряд є за тим, аби фунт зрівнявся з долларом на старому паритеті.

КРИЗА КАПІТАЛІЗМУ У СВІТЛІ БОЛЬШЕВІЙСЬКОГО ДИКТАТОРА.

Журнал „Большевик“ видрукував розмову Сталина з Уельсом. У тій розмові Сталін заявив приблизно так:

Планова господарка в рямцях капіт. устрою є шлях до переведення. Капіталісти ніколи не вважали на повну ліквідацію безробіття, ані на гармонізування продукції з потребами суспільства. Капіталізм прямує тільки до зисків і кожна спроба загоридити йому шлях до зисків мусить скінчитись невдачею. Тому і зусилля Рузвельта (дуже, мовляв, похвальні) є даремні, так не зовсім. Незайну регуляцію національної господарки, частинне зменшення безробіття і невеличке скорочення закладності капіталу зможе він досягнути. Одне це погодити інтереси праці і капіталу в капіт. устрою неможливо. Тільки пролетаріат, створивши новий порядок, може це досягнути. Тоді інтелігенція може бути помічна, як тепер у Сов. Союзі.

Капіталізм може частинно вийти з кризи, але на чворах. Без зруйнування власних основ повного виходу не найде. Зміна сусп.-господарського устрою шляхом реформ і уступок ніякої дієвості неможлива.

ЕКОНОМІЧНІ АКТУАЛІЇ.

Чехословаччина не хоче бути франц. колонією. Подібно як Польща, так і вона бунтується проти зачинювання франц. ринку. Її намір сльзко в оборотах з Францією сягає 400 м. корон. — Москва має великі клопоти з коштами. До кінця вересня доставили вони лише 32 мід. наміченої госп. пляном кількості іди. Республіці не помагають. — Фінансові кошти рухаються з можливостями дальшої девальвації долара. Тому можливість признав теж сенс. Бейкер після монетарної конференції з през. Рузвельтом. — До Праги приїхав інж. Вінгер, керівник Дипрельстану. В розмові зі співробітником „Прагер Прессе“ ствердив він повну гармонію Дипрельстану і шорова оманливе використання його електричної енергії.

В. Н. Шт.

Нині година 8-ма

у Великім Театрі

„Ганка Ордонівна“

в новім репертуарі.

Сатира! Гумор!

Нині год. 7-30

Знаменита комедія Г. Г. Дейвіса

Капітальні типи

„М'якун“

Лекція для літніх жінок — якими бути неповини.

Пільги при сплаті комунальних податків.

Пресова конференція в марієстраті.

В суботу 13. ч. м. відбулась в бюрі директора міських фінансів п. Шандровського пресова конференція, на якій президент міста представив найновішу постанову Міської Управи дотично комунальних податків.

Управа вирішила на основі постанови з 2. жовтня 1934 р., яка спирається на арт. 44. закону з 23. березня 1933 (частинна зміна устрою територіального самоврядування Дн. 3. № 35), признати платникам усіх громадських податків й оплат (з винятком готелевого і від видовищ) спеціальні пільги. А саме йде про сплату зазлеглостей.

Ті пільги поділені на 2 групи, залежно від того, в якому часі зазлеглостей будуть заплачені.

В часі від 15. жовтня до 15. листопада 1934. будуть пільги признавані у формі боніфікати у висоті 20 відс. зазлеглостей, яка відноситься до одного з комунальних податків (оплат), а повстала перед 31. грудня 1933 року. Зазлеглостей мусить бути в цілості заплачена в касах Міської Управи.

Крім того Управа міста рішила не рахувати кар за проволочку від зазлеглостей всіх громадських податків й оплат, зменшених у наслідок боніфікати, як також від усіх інших виплат, які впаинуть безпосередно до кас Міської Управи на рахунок зазлеглостей в самостійних громадських податках і оплатах. Дотичить це теж зазлеглостей, що повстали після 1. січня 1934, але

тільки тоді, коли будуть заплачені в речинні від 15. до 31. жовтня 1934. При виплатах від 1. листопада 1934. буде Управа міста рахувати кар за проволочку у висоті 6 пр. (у річному відношенні) від законного речинця платності.

Реферуючи цю справу перед журналістами през. Дрогновський заперечував до преси, щоб вона представила своїм читачам користь, які випливають з тих пільг. Платники повинні якнайшвидше скористати з постанови Управи міста. Тим вони починаються теж до поборювання безробіття, бо комунальна влада хоче добути в той спосіб готівку вжити у великій частині на іввестиції, тобто на акцію зменшування числа безробітних.

Важною річю є також те, щоб зазлеглостей виплатити якнайшвидше, бо тільки тоді можна буде користати з повних пільг. У другому періоді, як сказано вище, ці пільги є вже менші. Зрештою виростуть теж і технічні труднощі, бо в останніх днях годі буде полегодити всіх платників.

Президент підкреслює, що час тих пільг не буде продовжений й Управа міста після того вичерпає усі передбачені законом засоби, щоб стягнути в дорозі екекуції зазлегло належності.

Дещо про цю конференцію подамо в черговому числі.

Надзвичайні Загальні Збори „Сокола Батька“.

Епілог інциденту на останньому Сокольському Зданні.

В неділю 14. ч. м. у домі Сокола-Батька у Львові, відбулись Надзвичайні Загальні Збори тої організації, скликані виключно у зв'язку з відмовою послуху частинною вправляючих на III. Краєвому Зданні СБ. у дні 1. липня ч. р.

Явилися делегати з 47 краєвих гнізд, 87 т. зв. фізичних членів, 22 гості і 17 представників української преси.

Головуючий весь час на Зборах голова СБ. інж. Хроноват, відкрив Збори такою короткою промовою, в якій відразу підкреслив вагу тих сходів:

ПРОМОВА ГОЛОВИ С. Б.

„Нинішні Надзвичайні Загальні Збори „Сокола-Батька“ спричинені надзвичайною подією, яка потрясла Товариством до основ. Крім ударів, які приходять на Сокольство ззовні, завдали Т-ву удар, глибоку рану, на жаль такі власні члени. Жалюгідна подія, яка сталася на площі Сокола-Батька в часі краєвого здвигу Сокольства з нагоди 40-літнього ювілею, створила в нашій організації відносини, серед яких дальше працювати важко. Тому цілком цих Загальних Зборів прояснити ту ситуацію. Нинішні Надзвичайні Загальні Збори були заповіджені комунікатом Старшини зразд після Здвигу. Те саме зробила Старшина на пресовій конференції, що відбулась у справі інциденту на здвигі. Минуло вже поверх три місяці від прикритої події, отже було досить часу на те, щоб прохолодити ум. Тому можна вже нині спокійно призадуматись над причинами і наслідками тої сумної події, та передусім над дальшою долею 40-літньої Сокольської організації.

З теперішньої ситуації бачить Старшина тільки два виходи: або Загальні Збори приймуть до переконання, що винною закомання Сокольської дисципліни є Старшина. — тоді геть з такою Старшиною, а тоді бунтуватись вільно всім і все, або заявили поодинокі незалежні Соколи. тоді Загальні Збори приймуть відповідну постанову щодо тих Соколів. Третього виходу тут нема. Тому Старшина зголошує зречення своїх мандатів.

ТІ, ЩО ВІДІЙШЛИ...

Крім вищезгаданого удару потерпіла Сокольська організація в ювілейному році ще інші важкі удари, в цьому випадку вже від Сокольства незалежні. Нанесла їх передусім смерть, забираючи епоміж живих многозаслужених для Сокольської ідеї побратимів:

1) 8. IX. ч. відійшов на вічний відпочинок почесний член Т-ва, б. заступник голови СБ. та голова Збіжкового Комітету викупна Укра-

їнського Городу — побр. Стахій де Остога Стеблецький. Неблизько поклав великі заслуги для справи викупна Українського Городу, якою з молодечою енергією займався буквально до останніх днів свого поважного віку. 2) 4 VII. ч. р., отже безпосередно після Здвигу, помер Кирило Станіслав Лаврів, довголітній член Старшини і хорунжий СБ. і 3) 25. IV. ч. р. помер Іван Володимир Кізілик, б. член Старшини СБ. і секретар Комітету викупна Українського Городу.

На поклик голови присутні ашанували пам'ять названих заслужених Соколів 1-хвилинною мовчанкою, стоячи на „позір“.

„МОМЕНТ НАДЗВИЧАЙНОЇ ВАГИ“.

Ствердавши, що Заг. Збори скликані формально і є правосильні, голова привітав присутніх гостей і представників преси, представників гнізд та поодиноких членів. „Надійшов момент — закінчив він свою промову — для Сокольства надзвичайної ваги, тому визнаю полішити всякі пристрасти на боці і мати на серці виключно добро українського Сокольства“.

ЗВІТИ.

Після відчитання протоколу з останніх Загальних Зборів С. Б. з дня 22. 4. ч. р., який Загальні Збори прийняли без спротиву, голова відчитав привітну телеграму з Праги голови українського Сокольства з закордону побр. Цісаря.

З черги побр. Благітка відчитав звіт з III. Краєвого Здвигу. Найважливіша його частина, що торкалась відомого інциденту, а саме злочасної справи оркестру, відома вже зі звіту на згаданій пресовій конференції. Справу оркестру реферував був на старшині детально музичний референт п. Ярославенко, який знаменито знав тодішній стан усіх львівських українських оркестр. Справу Старшина розглядає детально і своє рішення (залягувати оркестру трамваєвників) прийняв після докладного обміркування.

Справоздавець жаліється кількакратно, що організація III. Краєвого Сок. Здвигу не найшла належного відгуку у краєвих гніздах, які ані матеріальною допомогою, ані організаційною підготовкою та взагалі краєві гнізда своїм зацікавленням не підтримали у відповідний спосіб старшини львівської централі. Всеж, розмірно малу участь побратимів із краю на Здвигі треба пояснити головною відмовою залізничних жінок. — У звіті кається теж подрібно про відкриття пропам'ятної таблички у брамі буливу „Дністра“, святочні сходина та всі інші момен-

ВЖЕ відійшли до Галицького Мазану Новин, Галицька 15. найкращі матеріали на сезон осінній зимовий — по цінах найнижчих.

тотувальний свят. Кажучи про сам інцидент референт заявив, що не знаходить ніякого оправдання для руховиків і руховиків, які до бровів зголосилися були до вправ і в останній хвилині самовільно, всупереч наказові, відмовилися до них стати чи їх виконати.

Сам Ш. Здвиґ вийшов не менше імпонуюче, як попередній. Колиб не непогода і віомо-ва злинок, учасників глядачів булоб напевне ще багато більше, ніж їх було. До вправ стану-ло було пополудні 1. 7. 1934 — 930 побратимів, 115 учасників, 24 учасниць, 36 чумаків, 495 по-сестер, разом 1600 вправляючих, глядачів було яких 10.000; великий клопіт старшині і впоряд-чикам завдавали позамісцеві глядачі, які юрба-ми приходили на площу та ображувалися і на-кедалися на впорядників, коли їх не хотіла да-ром туди впустити. У попередньому П. Криво-му Здвизі взяло в похід участь 12.447 осіб, вправляло загалом 2.263 осіб, з того 1141 соко-лів і 1122 січовиків.

Коштував Ш. Краєвий Здвиґ 12.181 зол. 30 сот., з чого вернулося 11.628 зол. 79 сот., дефі-цит лише 552 зол. 51 сот.

Докладний і в гарній формі зладжений звіт п. Благіткою повинен бути надрукований в ціло-сті у найближчому числі „Сокольських Вістей“, як теж і інші матеріали про останній Здвиґ та інцидент на ньому.

ПРОТОКОЛИ ПРО ІНЦИДЕНТ.

Голова відчитав два протоколи, слісани головою Здвигового Комітету побр. О. Карпін-ським та інж. Благіткою на вимогу Старшини. Перший з них твердить, що з усіх скарг і жалів, які чув на площі, ні одна не торкалася націо-нального характеру музики. Це були головне жалі на натовп біля брам і на те, що краєвим музикантам не дають грати. Шоймо від інж. Бла-гітки довідався, що „руховики бунтуються“, але не відніс враження, що це може означати відмову від вправ. У розмовах на площі чув не-годування, але не почув ні одної конкретної ви-моги, ані погрози. Невдоволенням п. Карпін-ський вияснював, що Організаційний Комітет налягував з українськими музикантами, але це не дало позитивних наслідків, — що Здвиґ це пла-та імпреза і що публіку не цікавлять внутріш-ні суперечки організації, тому слід усі претен-сії залишити до выяснення на внутрішньому те-рені організації. На площі обов'язує приказ. П. Карпінський відніс враження, що своїми вияс-неннями вдовольня руховиків і тому попросив їх словом „Гаразд!“ Побр. Благітці всески за-явив, що на випадок якогонебудь непослуху — дати чети треба негайно вивести з майдану.

Протокол нач. Благітки також твердить, що крім дрібних клопотів ніхто не зголошував ніяких конкретних претенсій. Поодинокі краєві оркестри, головне стрийська, наче свідомо пе-решкаждали. Наводить свої розмови з побра-тимами зі Стрия і Станиславова, характерис-тичні для маленьких амбіцій ріжних маленьких „достоїнників“ а краю. Побр. Колодницький зі Стрия запевняв, що ніякого „бунту“ не буде. Всеж, стрийська колона була осередком бун-гу, до якого прилучилися гнізда Станиславі-щини, Дрогобича і Лавів.

Крім того голова інж. Хроноват заявляє рі-шуче, що йому, як голові С.-Б., до самого ін-циденту нічого не було відомо про якінебудь бунтівничі інтенції і тому пізніші поголоски, начеби Старшина знала вже від ранку про не-безпеку бунту, абсолютно не відповідають правді. Так само з пальця виссані всі інші та-

тарські вісти, як напр. про те, що авантажована музика сиділа підчас національного гимну, ба навіть ніби то піла тоді пиво. Ніхто не є непо-милий і Старшина теж може зробити помил-ку. Але хай навіть Старшина зробила помилку аванжажуванням міської музики, хайби навіть зробила це з якихось політичних мотивів „до-довенства“, то всетаки це ще не давало підстави до бунту і бунту не виправдує. Старшина була вибрана три місяці тому і потягла Старшину до відповідальності можна було на найближчих Загальних Зборах. Усякий інший спосіб вияву критики й невдоволення — це руйнівницька а-нархія.

ЩО ВИЯВИЛО СЛІДСТВО?

Старшина назначила слідчу комісію, яка зби-рала всі відповіді гнізд, яким Старшина вислала після Здвиґу приказ-анкету. Вислано той приказ 119 гніздам, які брали участь у Здвизі. Відпо-відь надіслало 90 гнізд, при чому Повітовий Союз у Стрию прислав відповідь на основі рішення Надавчальних Загальних Зборів Союзу в імені всіх гнізд, що вправляли на Здвизі, себто 14. Два гнізда стрийського Повіт. Союзу, Гребенів і Тру-ханів прислали окремі відповіді, а відповідь Тру-ханова рішуче відповіла Повіт. Союзу. Відпо-віді не прислало 27 гнізд, бо 2 гніздам прика-зу не доручено. На підставі відповідей стверже-но, що послуху відмовило 31 гнізд, а саме: Мельничі, Підгайчики-Двориська, Тустанови-чів, Товшів, Дрогобич, Гребенів, Борнів, Ново-сілля-Ліски, Гумець, Почани, Шалечари, Та-жів, Чемеринці, Лагозів, Яворів, Труханів, Фра-га, Жовтанів, Верчані, Кабчик Кут, Завалів, Оленівці, Дашава, Ярушівці, Ходовичі, Пятинчи-ли, Гірле, Сихів, Сихів Долішній, Копичів, Ді-длів. Ті гнізда мали 231 членів. Два гнізда, які не брали активної участі у здвизі, а саме Перва-тичі і Журавці, солідаризуються з бунтівниками. Так само солідаризуються з ними Дуби і Якимичів, які вправляли. Гнізда в Ремець і Лапах заперечують, що брали участь у бунті і осуджують їх. Яворів, Труханів і Фрага осудили поступок своїх членів, а Труханів покарав їх. Яворів виправдується непорозумінням.

У висліді переведеного слідства голова С.-Б. приходить до переконання, що не можна обвину-вувати тих хлопців, які може з більшими на-тріотами, ніж соколами. Зате треба обвинувачу-вати провідників. І коли голова стрийського „Со-кола“ заявляє, що він „не впливав“, але „тіль-ки“ сказав своїм соколом, що він „при польській музиці не буде вправляти“, то такий провід є на 100 прд. відповідальний за непослух підчинених. Важка праця в умовах, коли чути з одного бо-ку, що організація виховує революціонерів та з другого боку, що виховує уголовців. Тому від во-новибраної Старшини слід вимагати й у будучо-му чудес.

Перша і друга промова голови С.-Б., вигло-шена красномовно і палко, з чуттям і глибоко перекопаними аргументами, викликала ясні оплески.

ДИСКУСІЯ

З технічних причин подрібний хід дискусії подамо завтра. Заважимо лише, що зараз пер-ший промовець, радн. др. І. Копач, зголосив внес-ок не прийняти до відома резолюції старшини. Лише один промовець, п. Яців зі Стрия, станув виразно на становищі збунтованих і боронив їх. Він був зовсім самотній. Дискусія стояла на по-важному і високому рівні.

На піднесені в дискусії заміти відповідали

члени старшини побр. О. Карпінський та Благітка і Копач, збиравши голову зга-дження делегата зі Стрия. Ці їх підводи очі-мо завтра разом з дискусією.

НАПЯТНУВАННЯ БУНТУ.

За внеском підняти резолюцію Старшини на 195 голосуючих 4 голосувало проти й 11 стр-мало відголосувало.

РЕЗОЛЮЦІЯ ДОВІРЯ.

Після короткої наради Старшина предла-ла такі резолюції, від яких узялися збо-рення надалі своїх мандатів:

„Незалежно від мотивів, які спонукали частину Соколів до жалюгідного виступу підчас Со-кольського Здвиґу 1. VII. 1934 р., Загальні Збори стверджують, що такі засоби недопустимі у вашому сокольському Товаристві. Недопустимим є в інтересі добра Товариства, щоб однини чи гурт виявляли в такий погугування спосіб та приливо своє невдоволення, замість дотримати своїх прав статуту прийнятими засобами. На-слідком того Загальні Збори Сокола Батька осуд-жують з усього рішучістю жалюгідний виступ нездисциплінованих членів, спричинників бун-ту, та висловлюють повне довіря до провід Со-кола Батька. Загальні Збори доручають Стар-шині Сокола-Батька повестися супроти від-спинілованих членів згідно з принципами ор-гугу.

Загальні Збори доручають Старшині Соко-ла Батька видати нову сокольську відзнаку, яку бу-дуть видавати членам шоймо після 6-місячного часу та дефінітивного прийняття“.

Друга резолюція звучить так:

„Загальні Збори, на знак осуду інциденту на ювілейному Здвизі та скривлення сокольської організації, рішають перевести в квітневому році збільшену збірку на український майдан, шойм таким робом дати наглядний доказ злого-реакції проти всяких спроб ослабити сокольську ідею. Загальні Збори доручають всім сокольським організаціям і членам виплатити в шойм році по-важніші датки на викуп українського майдану. Загальні Збори визнають українських громад вступати в члени Сокольської організації“.

Проти тих резолюцій, голосували „м-блук“, піднесли лише 3 голоси.

НЕЗРУЧНИЙ ВИСЛІВ ПРО ПРЕСУ.

Один із промовців у дискусії, проф. Галу-чок, кажучи про важкі умовини праці Старшини С. Б., назвав був частину преси „злочинною“, а її редакторів „злочинцями“. У зв'язку зі застере-женням ред. В. Кравців („Вісті“) проти те-кого вислову, голова СБ інж. Хроноват висловив жалі з приводу тих слів і признав їх невір-ними.

ВНЕСКИ І ЗАПИТИ.

У внесках і запитах делегати ріжних гнізд порушили цілу низку важливих для сокольської організації справ, як напр. преси СБ, дарища для сільських гнізд, можливостей практично виконання деяких приказів, кочування членів спортивних товариств з організації до організації, засновування нових гнізд, нового статуту і т. д. Дуже жалі, що спізнена пора не дозволила зай-нятися ближче і ширше саме тими діловими справами.

В усякому разі ті Загальні Збори алікуту-ли одну болячку СБ і підтримали авторитет старшини, від якої тепер залежить самодія-льність у Товаристві та його відродження.

Тривали Збори від 10. год. ранку до 4. год.

Театри.

Великий Мський Театр.
Понеділок, 15. X. год. 8 веч. Виступ Ганні Ордовічної.

Геть Ріжноводностей.
Понеділок, 15. X. год. 7-30 веч. „Ма-ку“.

Кіна.

АПОЛЬО: „Чоловік двох світів“.
АТЛАНТИК: „Чар віденського вальса“ (Лео Слезак, музика Штрауса).

ВАНДА: „Беззахисні“.

ГРАЖИНА: „Кво валіс“.

КАСІНО: „Тут парює гумор“ (Файн і Флап).

КОЛЬБОСЕН: „Спопнені жри“ і ревія.

КОПЕРНИК: „Імператриця“ (Марлена Дітріх).

МАРУСЕНЬКА: „Імператриця“ (Мар-лена Дітріх).

МІРАЖ: „Король циганів“ (Дж. Мо-гіла).

МУЗА: „Чіо“.

ПАЛІАС: „Чи Люцина не дівчина“ (Смоларська, Бодо, Ціхліська).

ПАН: „Міліон на вулиці“ та ревія.

ПАСАЖ: „Дівчина на приказ“ і ревія.

РАЙ: „І експедиція праць“ (Ганні Нізе).

СВІТ: „Пригода на Ліді“ (з Пікаве-ром), „Ніч для тебе“.

СТИЛЕВ: „Приватне життя Генри-ха VIII.“ та ревія.

УТІХА: „Легіон смерті“ та ревія.

ХІМЕРА: „Весела Зузана“ (Ліліана Гарвей).

Закордонне радіо.

Понеділок, 15. жовтня 1934.

Відень (506,8) 17-30 Спів, 19-20 Легка віден. музика, 20-40 Нім. оп. музика, Братислава (268,8) 15-55 Концерт, 19-30 Словацькі пісні, Мор. Острава (269,5) 17-35 Спів, Прага (470,2) 19-35 Легка му-зика, Париж (1648) 21-00 „Дон Кіхот“, оп. Масканьї, Атілона (531) 19-50 Спів, 21-05 Іра музика, Берлін (356,7) 16-00 Веселе пополудне, 22-45 Камер. музика, Кенігсверггаузен (1571) 18-40 У кра-їні басів, 20-45 Синчовий квартет, Штутгарт (522,6) 16-00 Симф. концерт, 18-30 Солісти, 22-30 Пісні, Бресля (315,8) 20-45 Форт. сонати Бетовена, Будапешт (550,5) 13-30 Оркестра, 22-10 Циг. музика, Міліно (36,6) 41-30 Тро. о, 22-00 Камер. музика, Рим (420,8) 17-00 Вок-інструмен-тальний концерт.

Вівторок, 16. жовтня 1934.

Відень (506,8) 16-35 Для дітей, 17-40 Фортенія, 19-30 Айлазрові твою (спів, рт.), 21-15 Евр. музика, Братислава

(998,8) 19-10 Скрипка, 20-30 Легка музика, Кошиці (259,1) 18-15 Для Закарпаття, (пісні відч.), Прага (470,2) 12-35 Легка музика, 17-35 Вольфові пісні, 19-10 Весе-ла програма, Лягті (1807) 18-55 Спів, Париж (1648) 13-00 Легка муз., Атілона (531) 21-00, 22-15 Спів, Берлін (356,7) 16-00 Пополудня музика, 20-10 Симф. концерт, 22-00 Монартрові твори, Гамбург (331,9) 20-10 „Мадон Лівелот“ оп. Герстера, Кенігсверггаузен (1571) 20-15 Вок, анд., Кельн (455,9) 17-15 Сучасна музика, спів, Ляйпціг (382,2) 20-10 „Дон Паскаль“ оп. Дюпінетія, Штутгарт (522,6) 20-10 Танці ріжних народів, Бресля (315,8) 18-15 Солісти, Будапешт (550,5) 18-50 Нар. пісеньки, Міліно (36,6) 20-45 „Дя Сінхоріна Джем“ оп. Папантія, Рим (420,8) 17-15 Легка музика.

Львівське радіо.

Понеділок, 15. жовтня 1934.

6-45 Ранішня анд., 7-50, 22-00 Реліг. концерт, 11-57 Час, 12-03 Метеоролог. вісти, 12-05 Огляд преси, 12-16 Концерт (музика, спів) 13-00 Полудн. денник, 13-05 Нар. танці та пісні з гр. пд., 15-30 Ек-спорт, 15-35 Біржа, 15-45 Концерт сал. орк.; спів (Павловський, баритон), 16-45 Лекція нм. мови, 17-00 Спів, форт., 17-25 Як служимо на лямп. підбірку, 17-35 Рос. симф. музика з гр. пд., 19-30 Госп. чоловіка на морі, 18-00 Чортків — місто

коліроне, 18-15 Фортенія, 18-45 Для ста-дітей: „Остання осіяна прогудка“, 19-11 У Наполеонів батьківщині, 19-30, 19-40 Спорт, 20-00 Легка й популярна музика, 20-45 Веч. денник, 20-55 Як працює, 21-00 Істор. концерт польської музики, (у прог. твори з 1424-1434 рр.) 21-45 Техніка та культура, 22-15 Форт. 22-35 Філам. Мелодія з гр. пд., 23-00 Танк. музика.

Вівторок, 16. жовтня 1934.

6-45 Ранішня анд., 7-50, Реліг. кон-церт, 11-57 Сигнал часу, 12-03 Метеоро-лог. вісти, 12-05 Огляд преси, 12-16 Та-ти з музики (казки та гротески), 12-45 Для молодших дітей: „Ізяс на снігах“, 13-00 Полудн. денник, 13-05 Концерт, 15-30 Експорт, 15-35 Біржа, 15-45 Легка музика, спів, 16-45 Скрипка, 17-35 „Ко-рабелі-на-вело“ оп. Вагнера з гр. пд., 17-50 Почт. техн. скрипка, 18-00 Ляль-турист. бізетон, 18-05 Нові муз. видання, 18-15 Легка музика, 18-45 Музика з по-ході на Парнас (літ. нар.), 19-00 Концерт хору Юрала, 19-20 Балачка, 19-30 Шо-півніський ресіталь (форт.), 19-50, 19-55 Концерт, 20-00 Транс. з Варшави: „Ци-ганський барок“ оп. н. (Штраус); Ве-селий денник, Як працює, Реліг. концерт, 22-30 Дефісі: Рапсодія з гр. пд., 23-45 Нові пародії, 23-05 Танк. музика.